

Lyckad premiär på Järbo-Folkan *Strippan fick många kavaljerer*

Av Leif Andersson och Arne Jönsson (foto)

Järbo by night: Toras kafé och korvkiosken, gästhemmet och dans på Folkan. Men så kom skrällen i fredags. Nattklubb och striptease! Det pratades man och man emellan... ska vara fransk... neger visst... ska hon ta av allt ihop... bara för medlemmar... om man skulle gå... serveras visst bara kaffe...

Så kom La Bommie halv två på natten till trehundra premiärgäster på nattklubben Delfin. Publiken — övervägande manlig — blev så till sig att man försökte slå sönder fotografernas prylar, dansösen möttes av vrål och uppvaktades efteråt av kavaljerer som frenetisk provade den lilla engelska man kunde:

— Väll, aj ask if jo vill med mej...

Det ville nu inte La Bommie. Hon försökte i stället förklara för uppvaktningen att dansen var hennes levebröd och inför så allvarsamma ord drog sig uppvaktningen två steg tillbaka från omklädningslogen/läskedryckslagret. Alla utom svenskamerikanern som på alla vis försökte göra förståeligt att det här var det bästa han någonsin sett av stripteasedans. Då log skrivarkollegan från huvudstadstidningen, skakade på huvudet och åkte tillbaka till stan.

LJUS FRAMTID

Delvin club, försökte att återvinna publiken till Folkan i Järbo, får anses ha haft en lyckad premiär. Att kunna dra trehundra personer till tre timmars dans, servering och stripa är ett bra resultat — man tycker att det borde finnas anledning för Folkets-husherrarna att se mera ljus på framtiden nu än när man fick knappa hundratalet under de vanliga danskvällarna.

Arrangörerna hade annonserat om nattklubbsöppet till klockan tre på morgonen, men polisen meddelade på fredagseftermiddagen ett snävt beslut om att halv två kunde vara lagom. Detta tog nu publiken, med gula medlemskort i händerna, med sans och man hade riktigt trevligt de timmar nattklubberiet varade. Bra ordning — där alla känner alla, bråkar man sällan — så att till och med ordningens upprätthållare kunde ta sig en svängom med uniformsmössan bakom ryggen på danspartnern.

Men så attraktionen, strippan. Iaktogs av vakna samhällsbor på gästhemmet före föreställningen och kom under publikens jubel (nåja, delar av den manliga publiken) upp till estraden i snygg grön dräkt. Tittade, vände på klacken och gick rakt ut igen. Ingen loge vid scenen, omklädning i läskedrycksskrubben i stället.

Säga vad man vill om La Bommies stripteasedans — men hon var ett yrväder på scenen!

— Klä om och klä om, muttra- Náväl, La Bommie kom tillbaka hade tillbringat väntetiden med att stampa i golvet, vissla, ett par ynglingar fattade tycke för en fotografs blixtaggregat och slängde det i golvet — och efter ytterligare en kvart fick man fart på bandspelaren med bakgrundsmusik.

rande damerna antingen flabbade åt herrarnas skämt eller rynkade på näsan.

SISTA DANSEN

Sen var praktiskt taget första nattklubbsaftonen över. Strippan skyndade tillbaka till omklädningskrubben, Eddie Cesons orkester spelade sista dansen och bilarna utanför Folkan blev färre och färre.

När snöslasket lagt sig efter sista gästen kunde styrelsen göra upp rningen för den här lyckade — för det var den — kvällen och fråga sig:

— Ska det bli mera nattklubb i Järbo?

PARLOR PÅ BRÖSTVARTORNA

Fyra korta danser, skära och vita slöjor, G-string med bollfrans och skära tyglappar med pärlor över bröstvartorna bestod La Bommie publiken med. De yngre herrarna i publiken, flinade, de äldre överträffade varandra med anspe- lade vitsar, flickorna tittade mest förvånat och de i mogen ålder va-

**En limpsmörgås
i Järbo**